

சாதாரண நடுத்தரக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன் நான். சொந்த ஊர் சிங்களப் பட்டினம் மாவட்டத்தில் மிஞ்சுருக்கு அருகில் உள்ள நாலூர் என்கிற கிராமமாகும். ஆனால் எனக்கு தகப்பனார் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சென்னையைக் குடி வந்துவிட்டார். தந்தையார் பெயர் தாமோதரம். தாயார் லட்சுமிபதி தாயார். பெற்றோருக்கு நாங்கள் ஆறு குழந்தைகள். இப்போது எனக்கு இரண்டு சகோதரர்கள் ஒரு சகோதரி இருக்கின்றனர். எங்கள் வீட்டு உரிமையாளருக்கு நிறைய வாசிக்கும் பழக்கம் இருந்தது. அந்தக் காலத்தில் புகழ்பெற்று விளங்கிய ஆனந்த போதினி, பிரசன்னவிகடன் போன்ற இதழ்களை வீட்டிற்கு வரவழைப்பார். சில நேரங்களில் எனக்கும் படிக்கத் தருவார். நான் வாரத்தலை வாரத்தையாகக் கட்டிப் படிப்பேன். இப்படி ஆரம்பித்ததுதான் என்க்கும் பழக்கம். பிண்ணன் என்கிற பெயர் வந்த விதம் என்பெற்றோர் எனக்கு வதைத்த பெயர் கோபால கிருஷ்ணன். என்க்கு தமையனார் பால் வண்ணனுக்கு என்பெற்றோர் வதைத்த பெயர் பாபு. அவருக்கு தமிழ் இலக்கிய ஆர்வம் அதிகம். தமிழறிஞர் இளவழகனாரின் பரமானந்த சித்யர். ஒருமுறை இளவழகனார் அவரிடம் பாபு என்ற பெயரை மாற்றி நல்ல தமிழ் பெயரை வதைத்துக் கொள்ளும் படிக்கிறீனார். அவரையே பெயர் வதைக்கும் படி என்க்கு தமையனார் கிற, அவர் 'பால் வண்ணன்' என்ற பெயரைச் சீட்டினார். அண்ணாவின் அந்தப் பெயர் எனக்கு பிடித்துப் போயிற்று. என்க்கு பெயரையும் மாற்றிக் கொள்ள விரும்பித் தமையனாரிடம் தெரிவித்தேன். அவர் தான் எனக்குப் பிண்ணன் என்ற பெயரைச் சீட்டினார்.

ஊழல் தடுப்பு சட்டம் ஊழல் தடுப்பு சட்டம்

அப்போது எங்கள் வீட்டு மிகப்பெரியது. கீழ்த்தளம் முழுவதும் விசாலமான கட்டிடம் இருக்கும். கட்டத்தில் நடுவில் இரண்டு திண்கள். வலப்பக்கத்தில் ஓர் அறை, இடப்பக்கத்தில் ஓர் அறை இருக்கும். அங்கே ஒரு கட்டிடமே நடத்தலாம். ஒவ்வொரு வருடமும் விநாயகர் சதுரத்தி மற்றும் கிருஷ்ண ஜயந்தி போன்ற நேரங்களில் அங்கேதான் பிஜுகள் செய்வார்கள்.

ஒரு கிருஷ்ணஜயந்தி நாளன்று கிருஷ்ணன் பொம்மையை வீட்டுக் கட்டத்தில் வதைத்துப் பிஜு செய்வார்கள். விழா முடிந்தவுடன் எல்லாத் தட்டுகளிலிலும் இருந்த பழங்கள் மற்றும் இனிப்பு வகைகளில் கொஞ்சம் கொஞ்சம் எடுத்து ஒரு தட்டில் வதைத்துக் கிருஷ்ணன் முன் வதைத்தனர். இதற்கவனித்த நான் என்க்கு பட்டினம், "இது எதற்கு?" என்றேன். அதற்கு என்க்கு, "நாம் எல்லாம் திங்கியவர்கள் கண்ணன் இங்கு வருவார். இவற்றையெல்லாம் சாப்பிடுவார்.." என்றார். பட்டினம் சொன்ன வார்த்தைகள் என்க்கு மனதில் அப்படியே நிகரமிட்டுக் கொண்டிருந்தன. நான் அப்படியே படுக்கச் சென்றேன். காலையில் எழுந்தவுடன் என்க்கு ஒரு சிந்தனை தோன்றியது. ஒரு சில்டுப் பலகையை எடுத்து என்க்கு மனதில் தோன்றியவற்றை எழுதி ஆரம்பித்தேன். இரண்டு பக்கத்திலும் எழுதி முடித்தேன்.

என் வீட்டுச் சொந்தக் காரரின் மகன் விவகோனந்தன் என அருகில் வந்து "என்னடா எழுதுகிறாய்?" என்றான். "படிச்சுப் பாருடா" என்று நான் அவனிடம் பலகையைக் கொடுத்தேன். படித்துப் பார்த்த அவன் "நல்லா எழுதியிருக்கிறாய்" என்றான். தான் படித்ததுமட்டுமல்லாமல் அவன் தன் தந்தையிடமும் இதனைக் காட்டினான். கதையைப் படித்துவிட்டு அவர் என்னை அழைத்தார். "ரொம்ப நன்றாக எழுதியிருக்கிறாய். எப்படி எழுதினாய்? பாட்டி சொல்லிக் கொடுத்தார்களா?" என்றார். "இல்லையென்றால் என் மனதில் பட்டதை எழுதினேன்" என்றேன். இதுதான் நான் எழுதிய முதல் சிறுகதை.

ஊழல்துறையுள் ஊழல்துறையுள்

அது ஒரு கட்டிக் கதை. கிருஷ்ண ஜெயந்திக் குல்டு, சீடமே முதலிய பலகாரங்களான கிருஷ்ணன் படத்திற்கு முன்னால் படத்தை திருந்தார்கள். இரவு நேரத்தில் கிருஷ்ணன் வந்து அவற்றைச் சாப்பிடுவான் என்கிறான் பாட்டி. அப்படிச் சாப்பிட வராமல் கிருஷ்ணனை எப்படியாவது பார்த்துவிட வேண்டும் என்பது பரேனின் ஆசை. தங்கிவிட்டால் என்ன செய்வது? அதனால் பரேன் படசணங்கள் இருந்த கட்டத்தின் இரு துணிகளும் இடையே ஒரு கயிறு கட்டி வகை கிறான். கிருஷ்ணன் இரவில் வந்தால் கயிறு தடுக்கிவிழுவான். விழும் சத்தத்தைக் கேட்டுத் தடுக்கத் தலிருந்து எழுந்து கிருஷ்ணனைப் பார்த்துவிடலாம் என்பது பரேனின் திட்டம். இரவும் வந்தது. 'தடால்' என்ற சத்தம் கேட்டது. பரேன் உட்பட எல்லோரும் விழித்து எழுந்து பார்த்தார்கள். "கிருஷ்ணன் வந்துவிட்டான், பலகாரம் சாப்பிட" என்று பரேன் கவினான். ஆனால் கிருஷ்ணன் வரவில்லை. வீட்டில் கொள்ளையடிக் வந்த திருடன் பரேன் கட்டிய கயிறு தடுக்கிக் கீழே விழுந்திருந்தான். வீட்டார் திருடனைப் பிடித்துக் கொண்டு கயிறு கட்டிய பரேனைப் பாராட்டுகிறார்கள். 'தினமணி கதிரி'ல், முதல் பிரசவம் என்ற தொடர் போடும் போது என்னிடம் கேட்டார்கள். அப்போது நான் இந்தக் கதையை எழுதி அனுப்பினேன். அவர்கள் 'பலகையில் ஒரு கதை' என்கிற பெயரில் பிரசுரம் செய்தார்கள்.

ஊழல்துறையுள் ஊழல்துறையுள் ஊழல்துறையுள் ...

பதினாறு நூறு வருஷங்களாக நான் மலேயியில் பசேத் தொடங்கிவிட்டேன். மக்கள் மறுமலர்ச்சி மன்றத்தின் ஆண்டு விழா கட்டத்தின் எனக்குப் பசேச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. மட்டும் பிசேசைகளையே மறுபடித்து, மக்களையே சீர்திருத்தப் பாதையிலே அழைத்துச் செல்ல, பெரியாரும் பரேறிஞர் அண்ணாவும் முன்புபுடன் செயல்பட்ட காலம் அது. அதனால் என பசேச்சும் மட்டும் பிசேசைகளைச் சாடுகிற பசேச்சாகவே இருந்தது. தொடர்ந்து நிறைய வளம் மலேயியில் பசேயிடுகிறேன். அதுபோல் பள்ளியிலும் பசேயிடுகிறேன். எங்கள் வகுப்பில் ஓவ்வொரு வாரமும் இலக்கியக் கட்டம் நடக்கும். அந்தக் கட்டத்தையே நான் நடித்துவனே. ஒருமுறை பள்ளியில் பாரதிவிழா கொண்டாட ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். மாவட்டக் கல்வி அதிகாரி அந்த விழாவில் கலந்துகொண்டு பாரதியார் பற்றிப் பசேவார் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. விழாநாள் அன்று சில காரணங்களால் கல்வி அதிகாரி வர இயலாது என்று தெரிவித்துவிட்டார். எங்கள் தலமையாசிரியர் தியாகராஜபிள்ளைக்கு என்ன செய்து என்று தெரியவில்லை. விழாவைத் தள்ளி வகை கலாம் என்று சிலரும், வண்டாம் நடக்கட்டும், வேறு யாராவது பசேட்டும் என்று சிலரும் கபினர். பசேவதற்கு என் பெயரையும் சிபாரிசு செய்தனர். அன்று சாமர இரண்டு மன்று மணி நேர அவகாசத்திற்குள் பாரதியார் பற்றிய சொற்பொழிவுக்கு என்னைத் தயார் செய்துகொண்டேன். ஒருமணி நேரம் மலேயியில் பசேினனே. கல்வி அதிகாரிகளாக வரவழைக்கப்பட்ட அந்தப் பெரிய மாலையை எனக்கு அணிவித்துப் பாராட்டினார்கள். பின்பு நிறைய பசேச்சு போட்டிகள், மலேயப் பசேச்சுகளில் பசேயிடுகிறேன்.

ஐய்யயயயயயயய ஐய்யயயயயயய

நண்பர் எத்திராஜன் எழுதிய கட்டுரைகள் காண்டீபம், குஞ்சு, கல்கண்டு போன்ற இதழ்களில் வளர்ந்து கொண்டிருந்தன. பள்ளியில் படித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே அவர் 'மயில்', 'ஒற்றி சன்' என்ற பெயரில் இரண்டு கையெழுத்துப் பத்திரிகைகளை நடத்தி வந்தார். அந்தக் காலத்தில் காலணா, அரையணா, ஓரணா விலையில் சிறுவர்களுக்காக சங்கு, மயில், மான், டமாறம், ரடேயியோ, அணில், மயல் என்று பல இதழ்களை வளர்ந்து வந்தன. என் மலேயப் பசேச்சைப் பற்றி ஏற்கனவே அறிந்து வந்திருந்த எத்திராஜன் என்னைத் தன் வகுப்பில் நடப்பெறும் இலக்கியக் கட்டத்திற்குத் தலமையை தாங்குமாறு கேட்டுக் கொண்டார். நானும் ஒப்புக் கொண்டு பசேினனே. என் பசேச்சைப் பெரிதும் ரசித்த எத்திராஜ், நீ ஏன் கதை, கட்டுரைகள் எழுதுகிறீர்கள் என்று கேட்டார். நான் அவரிடம் எனக்கு எழுத வராது என்று பதில் சொன்னேன். உடனே அவர் உன்னால் எழுத முடியும் என்று கபறியது மட்டுமல்லாமல், 'நீ மலேயியில் பசேயதையே அப்படியே எழுது' என்று எனக்கு யோசனையும் கபறினார். யோசித்தபடியே

வீட்டிற்குச் சினை நான் 'வாரீர்' விரைந்து' என்கிற கட்டுரையை எழுதி நண்பரிடம் காட்டினேன். என்கட்டுரையைப் பாராட்டிய அவர் அதை 'குஞ்சு' வாரப்பத்திரிக்கைக்குத் தந்தார். அந்த இதழின் பொங்கல் மலரில் அது பிரசுரமாயிற்று. இதன் பின்பு எனக்கு இன்னும் எழுத வேண்டும் என்ற ஆர்வம் ஏற்பட்டது.

00. 000000000000000000 00000000 000000

பிரபல பதிப்பகமான பழனியப்பா பிரதர்ஸ் அப்போது தங்கள் 'குழந்தைப் பதிப்பகம்' மடலம் இரண்டாண்டுகளில் சிறுவர்களுக்காக ஒரு மாத இதழை வெளியிட்டனர். குழந்தை எழுத்தாளர் அழ. வள்ளியப்பா அதில் பதிப்பாசிரியராக இருந்தார். நண்பர் எத்திராஜன் அந்தப் பகுதிக்கு கதை ஒன்று அனுப்பியிருந்தார். அந்தக் கதை என்னவாயிற்று என்று அறிந்து கொள்ள நான் அழவள்ளியப்பாவின் வீட்டிற்குச் சினை நேன். அப்போதுதான் நான் அவரை நேரில் சந்தித்தேன். அதற்கு முன்பே அவரது பாடல்கள் எனக்குப் பரிச்சயம். தொடர்ந்து அவர் பாலர் மலரில் எழுதிக் கொண்டிருந்தார். எனவே அவர் எனக்கு ஒரு மானசீக கார்ப்பு.

அருமையான எழுத்தாளர். சிறுவர்கள் தானே வந்திருக்கிறார்கள் என்று எண்ணாமல் அப்போது உபசரித்தார். கதை நன்றாக இருக்கிறது. அதை நாங்கள் தீர்வு செய்திருக்கிறோம். எப்போது வெளியிடுவோம் என்று சொல்ல முடியாது என்றார். அப்போது எனக்கு நாம் எழுதாமல் இருக்கிறோமே என்று எண்ணம் ஏற்பட்டது. உடனே அவரிடம், "ஐயா, நான் கதை எழுதித் தந்தால் வெளியிடுவீர்களா?" என்று கேட்டேன். உடனே அவர் என்னைப் பார்த்து ஏதோ சொன்னார். ஆனால் என்காதில் "போடாவனே" என்கிற ஓரே ஒரு வார்த்தை தான் கேட்டது. அவர் சொன்னது 'கதை நன்றாக இருந்தால் போடாவனே' என்று.

எப்படியாவது ஒரு கதை எழுதி வள்ளியப்பாவிடம் கொடுத்து விட வேண்டும் என்ற முயற்சியை மேற்கண்டேன். அப்போதுதான் தமிழ் நாட்டில் மதுவிலக்குச் சட்டம் அமுலாகியிருந்தது. இருப்பினும் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சி விற்கும் கட்டடம் இருந்து கொண்டிருந்தது. மதுவிலக்கின் பயன் மக்களுக்குக் கிடக்காதபடி கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுவதில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் ஏழைகள் அல்லர். பெரும் பணக்காரர்கள் என்பதை மையமாக வைத்துக் கதை ஒன்றை எழுதி வள்ளியப்பாவிடம் கொண்டு கொடுத்தேன். படித்துப் பார்த்த அவர் நன்றாக இருக்கிறது. புத்தகமாக வெளியிடுகிறேன் என்று சொன்னது எனக்கு அளவில்லாத சந்தோஷத்தை கொடுத்தது. "உன்புத்தகத்தை வெளியிடுகிறோம். ஆனால் இதற்கு முன்பு நீ எந்தப் புத்திரிகைகளிலாவது எழுதியிருக்கிறாயா? படிவண்ணன் யார் என்று எல்லோருக்கும் தெரிய வேண்டும் இல்லையா? அதனால் இந்தக் கதை புத்தகமாக வெளிவருவதற்கு முன்பு, பாலர் மலர், டமாறம் போன்ற இதழ்களில் பிரசுரிக் கசில சிறுகதைகளை எழுதித் தா" என்றார்.

மபின்று சிறுகதைகளை எழுதினேன். எங்கள் வீட்டில் மாதந்தோறும் கட்சி ஞாயிற்றுக்கிழமைதோறும் இளவழகனார் நடத்திய தொடர் சொற்பொழிவுகைக் கேட்ட அனுபவத்தினாலும், அங்கு அடிக் கடி நடப்பெறும் திருக்கூறள் வகுப்புகளைக் கேட்டதாலும் திருக்கூறளில் வரும் 'அன்பிற்கும் உண்டோ' என்கிற கருத்தை வதைத்து ஒரு சிறுகதை எழுதி அனுப்பினேன். அது பாலர் மலரில் அட்டைப்படக் கதையாக வெளிவந்தது. மற்றக் கதைகளும் தொடர்ந்து வெளிவந்தன.

இப்படிச் சிறுகதைகள் பிரசுரம் ஆகிக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் என்னுடைய புத்தகத்தை 'சபாஷ் மணி' என்ற பெயரில் வள்ளியப்பா அவர்களின் முன்னுரையுடன் சூழந்தை பதிப்பகம் வெளியிட்டது. மக்கள் விலகொட்டுத்து வாங்கும் இதழ்களில் முதன்முதலாகத் திருக்கூறள் பற்றிக் கதை எழுதியவன் நான்தான். அன்று சூழந்தை பதிப்பகத்தில் தங்களுடைய சிறுகதை வந்தால் அது சிறப்பு என்று எண்ணி அகிலன், ஜெகதீசுரிபியன், வலம்புரி சோமநாதன், தயிவசிகாமணி, தங்கமணி போன்றோர் எழுதியிருக்கிறார்கள். இப்படி வள்ளியப்பா கொடுத்த ஊக்கத்தினால் என் ஆர்வம் மிகுதியாயிற்று. பின்னர் இததைத் தொடர்ந்து 'வீரமணி' என்ற கதை 'டமாரத்தில்' தொடர் கதையாக வந்தது. பல கதைகளும் பிரசுரமாயின.

'ஊர்வலம் ஊர்வலம்' ஊர்வலம்...

பிஞ்சுசோலை இதழ்க்கு வள்ளியப்பா களரவ ஆசிரியராக இருந்தார். பிஞ்சுசோலையில் 'பாபு சர்க்கஸ்' கதை எழுதுவதற்கு முன்பு நான் 'வீரமணி' தொடர் கதையை எழுதிக் கொடுத்தேன். அதற்கு என்னுடைய படம் வேண்டாமென்று வள்ளியப்பா சொல்ல, நான் என் தமையனாருடன் சின்று புகைப்படம் பிடித்து அவரிடம் கொடுத்தேன். அவர் என்னுடைய புகைப்படத்தை பத்திரிகையில் போட்டு, "வீரமணி என்கிற தொடர் கதையை எழுதுபவர யார்? அவர் எப்படியிருப்பார்? அவருக்கு என்ன வயது இருக்கும்? என்றெல்லாம் நிறைய கடிதங்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதோ நீங்களே பார்த்து தீர்மானியுங்கள்?" என்று எழுதி என் புகைப்படத்தைப் பிரசுரித்தார்.

டமாரத்திற்காக மற்றொரு தொடர் கதையை எழுதி வள்ளியப்பாவிடம் கொண்டுவர போய் கொடுத்துவிட்டு என் நண்பருடன் வெளியிட்டுச் சென்றுவிட்டேன். ஒரு மாதத்திற்குப் பிறகு சன்னகைக்கு வந்தேன். என் வீட்டில் வள்ளியப்பாவிடமிருந்து உடனடியாக என்னைச் சந்திக்கவும் என்று கடிதம் வந்திருந்தது. நான் போனேன்.

அவர் என்னிடம் அந்தமாதப் பிஞ்சுசோலை இதழை எடுத்துக் கொடுத்தார். நான்

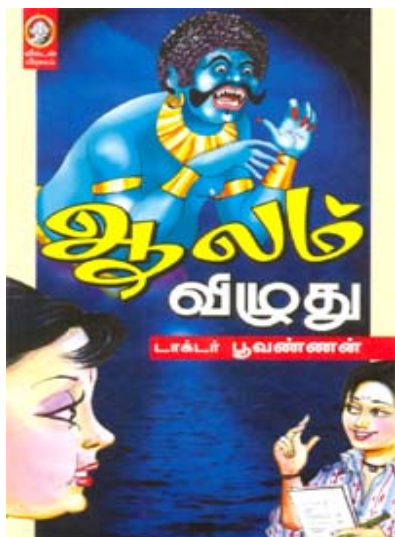
Written by - சந்திப்பு: கபேஸ்ரீ ;தொகுப்பு: மதுரபாரதி -
Wednesday, 27 February 2013 19:18 - Last Updated Wednesday, 27 February 2013 19:45

ஊவலுடன் வாங்கிப் பார்த்தனே. அட்டையைத் திருப்பியவாடனே முதல் பக்கத்தில் பிவண்ணனுடைய முதல் தொடர்கதை 'பாபு சர்க்கஸ்' என்று போட்டிருந்தது. எனக்கு ஓரே ஆச்சரியம். அவரிடம் நான் எந்தக் கதையும் இதுவரை கொடுக்கவில்லையே என்றனே. உடனே அவர் என்னிடம், "நீ டமாரத்திற்கு என்று எழுதிக் கொடுத்தாய் அல்லவா? அது நன்றாக இருந்தது. அந்தக் கதையைத் தான் நான் போட்டனே" என்றார். அதை என்னிடம் திருப்பி கொடுத்த வள்ளியப்பா, "இந்தக் கதையை இன்னும் விரிவாக எழுதிக் கொண்டுவா" என்று கபினாரர். சின்னை மாநகராட்சிக்கு சொந்தமான மின்கம்பங்களில் 'பாபு சர்க்கஸ்' தொடர்கதைக்காக விளம்பரம் வைத்திருந்தார்கள். பிஞ்சுசோலை முதல் வெளியீடாக என்னுடைய நூல்தான் வெளிவந்தது.

ஊவலுடன் வாங்கிப் பார்த்தனே

கல்லூரியில் சேர்ந்து மீன்றாமாண்டு ஆனர்ஸ்படிக் கும் போதே பெரியவர் களாகான கதை எழுத ஆரம்பித்து விட்டனே. என்தமயைனார் பால் வண்ணன் சின்னைஸ்ரீ மகள் நிறுவனத்தில் 'கலை மன்றம்' என்ற இலக்கிய இதழ்க்கும், 'கலை அரங்கம்' என்ற சினிமா இதழ்க்கும் ஆசிரியராகப் பணியாற்றி வந்தார். அப்போது 'கரும்பு' என்கிற சிறுவர் வார இதழைத் தொடங்கி அதில் என்னை ஆசிரியராக நியமித்தார். அந்த வார இதழ்களில் நான் பெரியவர் களாக காக நிறைய எழுதியிருக்கிறனே. 'தனிநாடு' என்கிற பத்திரிகையில் 'தூரோகிகள்' என்கிற தொடர் ஒன்றை எழுதினனே. எனக்கு கல்கியிடத்தில் அதிக ஈடுபாடு. என்னுடைய பச்சாற்றல், எழுத்தாற்றல் இரண்டும் வளர்ந்ததற்குக் காரணம் கல்கி அவர்கள் தான் என்று சொல்லலாம்.

'ஊவலுடன் வாங்கிப் பார்த்தனே'

அது 1968-ம் ஆண்டு என்று நினக்கிறனே. வானொலி அண்ணா அய்யாசாமி

வானொலிக் கு ஒரு தோடர் கததை எழுதித் தருமாறு என்கைக் கட்டார். நானும் ஒப்புக் கொண்டேன். இதன் பிறகு ஒருநாள் சினிமா பார்த்துவிட்டு வரும் போது நடுத்தர வயதான ஒருவரைப் பார்த்தேன். அவரைப் பார்த்தால் ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டுப் பரவல் தரிந்தார். அவருக்குப் பக்கத்தில் அவரின் பிள்ளைகள் சோகமே உருவாக நின்றிருந்தார்கள். திடீரென்று என்கை மனதில் ஓர் எண்ணம். இந்தக் காட்சியை வைத்துக் கதை ஒன்றை 'ஆலம் விழுது' என்கிற தலைப்பில் எழுதினேன். வானொலிக் காக்க நான் எழுதிக் கொண்டிருக்கும் போது ஆனந்தவிகடன் சிறுவர்களுக்கான ஒரு தோடர் கதையை உடனடியாகக் கட்டதால் நான் அதை அவர்களுக்குக் கொடுத்தேன். அந்தக் கதையைப் படித்துவிட்டு, கன்னட நடிகர் வாதிராஜ் என்கை தட்டி வந்தார். கன்னடப்படம் ஒன்றுக்கு நல்ல கதை தட்டிக் கொண்டிருந்ததாகவும் அந்தச் சமயத்தில் அவரது சகோதரி என்கையைய 'ஆலம் விழுது' கதையைப் பற்றி அவரிடம் சொன்னதாகவும் அதைப் படித்துவிட்டு என்கை தட்டிவந்ததாகவும் கபினார். நானும் படமாக்குவதற்கு ஒப்புக் கொண்டேன். கன்னடத்தில் 'நம் மக்கள்' என்கை பெயரில் வளிவந்தது. அப்படம் திரையிட்ட முதல் நாளே அப்படத்திற்கு கன்னட அரசு வரிவிலக்கு அளித்தது. அது சிறந்த படத்திற்கான விருதையும் பெற்றது.

அப்படத்தின் 125-வது நாள் விழா சிறப்பாக நடப்பெற்றது. அதில் கர்நாடக முதல்வராக இருந்த வீரேந்திரபட்டீல் கலந்துகொண்டு 'நம் மக்கள்' போல் ஒரு படம் வரமானால் 100 தரமற்ற படங்களுக்கு மானியம் கொடுத்ததன் பலன் கிட்டத்து விடும் என்று பாராட்டிப் பேசியது மனதுக்கு சந்தோஷமாக இருந்தது. பிறகு அந்தப் படம் தமிழில் 'நம் மகாநாதைகள்' என்கை பெயரில் தயாரிக்கப்பட்டு, அதுவும் அந்த ஆண்டின் சிறந்த படமாகத் தேர்வு செய்யப்பட்டது. பிறகு இந்தியிலும் இந்தப் படம் தயாரிக்கப்பட்டது. அதன்பின் என்கையை 'காவேரியின் அன்பு' கதை 'அன்பின் அலைகள்' என்கை பெயரில் தமிழில் திரைப்படமாக வந்தது. சிறந்த கழந்தைகள் படக் கதாசிரியர் என்கை தமிழக அரசின் விருதையும், தங்கப் பதக்கதையும் அப்படம் பெற்றுத் தந்தது.

ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம்

என்கையை மனவை விவத்சலா கோபால் கிருஷ்ணனும் எழுத்தாளர் தான். அந்தப் பெயரில் கலமைகள், சூதசேமித் திரை, கல்கி போன்ற பத்திரிகைகளில் கதை எழுதியிருக்கிறார். 'பாவை விளக்கு' என்கை பெண்களுக்குக் கான மாதம் இருமுறை இதழ்க்கு ஆசிரியராகக் கொஞ்ச காலம் பணியாற்றினார். 'இல்லத்தலைவிக் கு நல்ல துணை', 'வளக்கை கரத்துக்கு ஒரு துணைக் கரம்', 'விசாலம் சாரக் கத்துக்குப் போகிறாள்' என்கை சிறுகதைத் தோகாப்புகளை எழுத்தியிருக்கிறார். என்கை இருண்டு பெண்கள், ஒரு மகன் உள்ளனர். பெரிய பெண் அமுதா கோவையில் மருத்துவராகப் பணியாற்றுகிறார். மகன் ரவி பொறியியல் பட்டதாரி. தற்போது கோயம்புத்தூரில் தொழிற்கப்டம் ஒன்றை நிறுவி, காற்று அழுத்தப் பொறி இயந்திரக் கருவிகளைத் தயாரித்து வழங்குகிறார். அடுத்த மகன் சாதனா ஒரு பட்டதாரி. இவரும் கதை எழுதுவார்.

Written by - சந்திப்பு: கபேஸ்ரீ ; தொகுப்பு: மதுரபாரதி -

Wednesday, 27 February 2013 19:18 - Last Updated Wednesday, 27 February 2013 19:45

000000000000 000000000000

பாரதி இலக்கியச் சலெவ்
தமிழ் நற்செ் சமெம்மல்
தமிழண்ணல்
பாரதி புகழ் பரப்பும் சான்றோ
மனிதநயே மாண்பாளர்
ஆய் வுக் கரசர்
சநெத் தமிழ்ச் சிற்பி
இலக்கிய சமெம்மல்
பாரதிப் புதக் கம்
கூழந் தை இலக்கியக் கடியம்
பாலர் இலக்கிய ஜோதி
இந் தியாவின் தலைசிறந்த கூழந் தை எழுத்தாளர்
கூழந் தை இலக்கியமாமணி
கூழந் தை இலக்கியப் பணியின் மணிமுடி

0000000000 :கபேஸ்ரீ

0000000000 :மதுரபாரதி

நன்றி: தனெ்றல் <http://www.tamilonline.com/thendral/Content.aspx?id=58&cid=4>